

**Zvláštní vydání
a příležitost 120. výročí
založení hasičů v Pyšelích**

Bližnímu ku pomoci vlasti k oslavě,

tak zní hasičské heslo, které nejen příslušníci hasičů hlásali, ale také plnili.

Od doby, kdy člověk poznal oheň, začínají jeho starosti, protože pokud oheň sloužil člověku, byl dobrým sluhou, hůř bylo, stal-li se pánem. Právě tak v jeho úrovni kráčí voda. Jak ukrutnými pány umí oba být, dokazují přes všechnu moderní techniku i dnes.

Protože se v dávných dobách stavělo převážně ze dřeva, navštěvoval oheň nejen chatrče, ale i hrady. A tu vzniká požadavek, jak zabránit ohnivým jazykům v ničení lidské práce. V dějinách nacházíme zápisy z roku 1221 o ochraně před požáry - v archivu ve Vídni, který vydal vévoda Leopold.

Zprvu člověk těžko bojoval proti zhoubným živlům a často z malých požárů docházelo k rozsáhlým škodám. Ulévání ohně vědry nestačilo. A tak došlo-li k požáru, řídili práci panští úředníci či později rychtář a dospělí občané byli povinni hasit. Nařízení, která byla vydaná, měla pouze místní význam. Tak z 15. století se zachovává nařízení pána Berky z Dubé. Teprve 18. století přináší obrat. A tak řízení hašení požárů bylo přeneseno na cechy kovářské a stavitelské. Jejich nařadím byla vědra a žebříky. Objevovaly se první pokusy o zřízení sborů a to i v našich krajích, ale zanikly.

K pronikavým změnám dochází za Marie Terezie, která nechala vypracovat „Řád k hoření ohně pro zemská města a Markrabství moravské“.

Pro Čechy byl vydán patent „Pro královská města pražská a venkov“. Je zajímavé, že již Josef II. žádá, aby v obcích byly zakládány sbory.

V roce 1787 vyšel „Hasební řád Josefinský“, ve kterém byla už zachycena práva, ale také povinnosti občanů.

Ve městech byly ustanoveni „komisaři nad ohněm“, kteří s mistrem kominickým a zednickým měli za povinnost dvakrát do roka prohlédnout kamna, ohniště a komíny.

Závady měli na místě odstranit. Zároveň byly určeny úkoly starosty i občanstva při požáru. Při velkých požárech měli udržovat pořádek vojáci a policie.

Další změny přináší 18. století, kdy nastává rozvoj sborů podle západních vzorů. V roce 1854 zakládá německý sbor v Zákupích a Liberci Ferdinand Leitenberger, rytmistr ve výslužbě. V Praze se 23. 3. 1853 schází „Sbor obecních starších“, aby projednal

zřízení českého placeného sboru, který by měl za úkol udržovat „vodou“ čistotu na Malé Straně a k tomu jeho příslušníci měli být zaučení v hasičské službě. Sbor měl 28 členů, záhy se rozrostl a osamostatnil. První automobilový vůz měl v roce 1910 a motorové stříkačky v roce 1926.

V roce 1864 zakládá Karel Krohn ve Velvarech první dobrovolný český sbor. Pak již následují v roce 1865 sbory v Kutné Hoře, Plaňanech, Roudnici, Nepomuku, Kolíně a Táboře.

Konečně roku 1878 se zakládá sbor v Pyšelicích. I když se nám nezachovaly podrobné dějiny hasičského sboru, přece víme, že lidé tento spolek zakládající, měli především na mysli utvoření výcvikové skupiny, která by svými znalostmi a vědomostmi poskytovala pomoc při neštěstí zaviněných ohněm nebo povodní a byla vždy připravena ochránit vše, čemu hrozilo nebezpečí zkázy.

Založení výcvikového sboru z pouhé dobrovolnosti, lásky a obětavosti dokazuje, že tito lidé byli pokrokovými vlastenci, svědomitými pracovníky ve své obci a poctivými ochránci životů a majetků svých spoluobčanů. Bylo to pouhých 8 členů, a to: Frant. Doležal, Jan Hájek, Josef Jenšovský, Jan Platil, Frant. Trousil, Frant. Urbánek, Bedřich Vondráček a Frant. Vykoukal, kteří za podpory pyšelských občanů dále upevňovali svůj sbor a pořizovali hasební náradí a zařízení, která byla k jejich činnosti nezbytně nutná.

Krásná a ušlechtilá myšlenka byla zasetá a postupně přinášela sklizeň. Ve své činnosti, kterou si sami vytýčili, postupovali velmi odpovědně, i když museli překonávat mnohé překážky, které se jim stavěly v cestu.

Zápisy z té doby i když velmi kusé nám prozrazují, jak byla ve sboru zaváděna kázeň a důsledně vyžadováno svědomité plnění povinností dobrovolně převzatých. Jejich obětavá práce však překonala počáteční obtíže a pomalu bylo docilováno zasloužených úspěchů, které jim byly posilou a vzpruhou do další činnosti.

Slib, kterým potvrdili příslušnost k hasičskému sboru a současně úvazek k plnění uložených úkolů, byl těmto průkopníkům tak ušlechtilé ideje cílem, k němuž nesmlouvavě kráčeli a to i v dobách, kdy starosti dolehly a překážky zdály se být nepřekonatelnými.

Slova slibu zněla:

My, členové hasičského sboru v Pyšelicích, skládáme do rukou velitelství za přítomnosti členstva slib, že věrně a rádi plniti budeme veškeré povinnosti, jež spolkovými stanovami a služebními řády nám jsou předepsány a rozkazy jež velitelství nebo jiní sboroví činovníci nám uloží.

Majíce pak na paměti vznešenost dobrovolného povolání ochranného, vynasnažíme se, bychom vždy a všude ve službě i mimo ní počestným a vlasteneckým životem, důstojným chováním a nejplatnější činností čest a úspěch našeho hasičského zřízení šířili a varovali se budeme všeho, čím bychom v našem bratrském sdružení rozkol, pohoršení a netečnost způsobili a tak dobré jméno a platný úspěch sboru jakýmkoliv způsobem poškoditi mohli.

Přičiníme se, by šlechetný, přímý a rytířský charakter jakož i obětavá láska k vlasti se staly přední naší ozdobou, byla jim zákonem, který byl neporušitelný. Jejich osobní příklad působil na další mladé občany, sbor se dále rozvíjel a členů přibývalo.

V roce 1888 byla sboru věnována stříkačka a cvičiště obecní samosprávou, která měla velké pochopení pro hasičskou činnost.

Do té doby měl hasičský sbor stříkačku propůjčenou od pana Hoffmajera, tehdejšího majitele pyšelského panství, který po stvrzení stanov CK místodržitelství v r. 1879 věnoval členům pracovní stejnokroje a výzbroj a na své útraty povolal cvičitele se sboru pražského, aby je v hasebních pracích zdokonalil.

Jinak žil sbor z příspěvků přispívajících členů, darů občanstva nebo z výnosů různých služeb. Později ve spolupráci s divadelním spolkem hráli divadlo a některá představení byla hrána v prospěch zakoupení potřebného náradí a ostatních potřeb.

Pro výchovu členů byly odebírány odborné hasičské časopisy. Zápisy také dokazují, jak vážně se tehdejší funkcionáři sboru zabývali problémy celé organizace, jak plnili usnesení župy a jiná nařízení. Uměli však neochvějně hájit své požadavky, o čemž svědčí rozhodné jednání v době, kdy pyšelský sbor měl být odtržen od župy pražské a přidělen k župě F. L. Riegla v Jílovém. Tento úmysl byl kategoricky odmítnut a žádáno ponechání u župy pražské a mezitím dokonce jednáno o utvoření vlastní župy v Pyšelicích. Ovšem při konečném rozhodování se do přípravné schůze nedostavilo 6 sborů, což

znamenal, že si změnu nepřejí a tak delší dobu trvající jednání bylo bezvýsledné.

Silné oslabení sboru nastalo v r. 1914, kdy světová válka odvedla většinu členů na válečné pole, takže činnost sboru se omezila jen na přímé zásahy. Ztráty na frontě postihly i pyšelský sbor a tak teprve o několik let později jsou zaznamenány nové úspěchy. Sbor byl omlazen o mladé členy mezi nimiž už nacházíme známá jména: František Urbánek, Jaroslav Jenšovský, František Feierfeil, Václav Šiňor, Emil Trojáněk a další. Tito mladí členové s radostí pracovali v osvobozené republice. Pravidelně cvičili a zdokonalovali se v odborných otázkách. Ovšem nespokojili se jen činností technickou, ale viděli nutnost činnosti kulturní a výchovné. Proto v r. 1926 bylo zakoupeno vlastní jeviště a při sboru ustaven divadelní soubor, který pak po všechna léta pracoval velmi úspěšně a dosahoval výsledků jak po stránce výchovné tak i hospodářské. Celkový vývoj státu a stále se zvyšující výrobní požadavky nutně vyžadovaly i zkvalitnění ochrany a bezpečné zajištění obce v každé době i tehdy, kdy většina členů odjížděla do zaměstnání mimo naši obec. A tak byl

Otevření nové zbrojnice

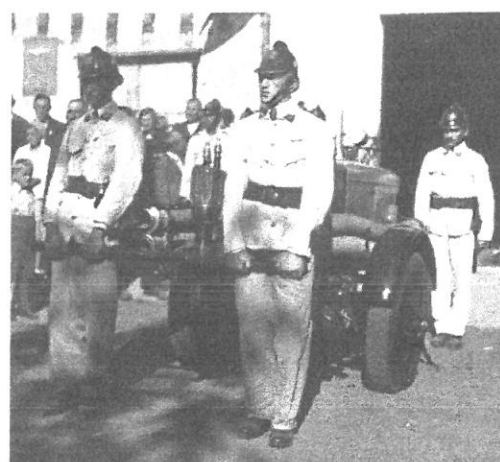
a svépomocí byla vystavena zbrojnice. Nelze popsat radost s jakou se připravovala v r. 1934 oslava otevření zbrojnice a předání motorové stříkačky. Vždyť obojí bylo výsledkem usilovné práce a velkého porozumění pyšelských občanů, kteří ochotně pomáhali při získání prostředků i při stavbě zbrojnice. Splněno bylo toužebné přání všech funkcionářů i členů sboru domoci se postavení důstojného stánku a v něm umístit motorový stroj. Cíle bylo dosaženo přes mnohé překážky, které byly jediným stínem v celkové radosti z dosažených úspěchů. Pracovní výsledky však nutí členstvo k dalším akcím a po dvou letech doplňují své vybavení dopravním vozidlem.

Tehdy je spokojenost všestranná a rozkvět sboru opravdový. Vysokou aktivitu a výchovný růst členstva dokazuje i to, že pět funkcionářů sboru je současně funkcionáři župy, později okresní hasičské jednoty. Starosta sboru bratr Urbánek je členem ústředního výboru ČZHZ.

Také velmi významné akce pořádané sborem i župou v naší obci svědčí o schopnostech i svědomitosti funkcionářů i členů našeho sboru.

Radost a pohoda však je otřesena politickými událostmi, neboť přes úporný boj o udržení míru, schyluje se k době pro náš stát nejtemnější v dějinách, k II. světové válce a k potupné okupaci

přijat i iniciativní návrh tehdejšího velitele Frat. Feierfela na vytvoření ženského sboru. Návrh byl uskutečněn a v r. 1931 zahájilo činnost družstvo žen, které velmi svědomitě pracuje a zdokonaluje se ve všech hasebních pracích. Krátce na to byl založen žákovský odbor, takže činnost byla povšechná, sbor sílil a svými úspěchy se zařadil na nejpřednější místo v okrese. S aktivitou sboru však rostla touha po lepším a naší obci odpovídajícím vybavení. A tak všechno úsilí bylo soustředěno na získání motorové stříkačky. Přání se splnilo a prostředky byly shromážděny, ovšem vznikla další starost a požadavek neméně nákladný, stavba nové zbrojnice. Jednáním s majitelem panství Ing. Cahou byla sboru věnována potřebná část zámecké zahrady

Převzetí motorové stříkačky

pokračování ze strany 3

Německem. Nadešla doba krutého mučení a vraždění nejlepších našich vlastenců. Celkové události měly pochopitelně značný vliv i na organizační činnost. Občané jsou posíláni na práci do Německa.

Totální nasazení hrozí i mladým chlapcům. A tu funkcionáři využívají situaci a snaží se zachránit co se dá. Formálně se ti starší zbavují funkcí a činného členství a na jejich místa nastupují mladí. Ti, jimž hrozí nebezpečí z pracovního nasazení v říši. Tak byli uchráněni mnozí, kteří by jinak nasazení neušli.

Žel, že jen někteří z nich tuto zásluhu uznali a ocenili. Hrozná ta doba si vyžádala i oběti z pyšelského sboru. Mezi gestapem zatřenými hasičskými pracovníky je i náš nejlepší člen-starosta sboru, jednatel okresní jednotky a člen ústředního výboru ČZHZJ Frant. Urbánek. Byl zatčen v říjnu 1944 a po několika měsících v terezínské pevnosti zemřel jen několik dní před osvobozením naší vlasti.

Během válečných let zemřel i další představitel sboru, jeho velitel František Feierfeil, takže bylo nutno vyvinout další úsilí, aby dobrá činnost po těchto stránkách neochabla. To se také podařilo, neboť všichni ti hrdinové, kteří položili své životy za život nový, za život ve svobodné vlasti, za novou budoucnost nás všech, byli nám zářným příkladem a vzorem v další organizační práci. A tak hasičský sbor v Pyšelicích mající tu nejlepší pověst v okrese dává se znovu do práce, překonává překážky, odstraňuje nedostatky a plní uložené úkoly.

Svou činností udržuje si přední místo i v okrese říčanském, kam naše obec a tím i hasičstvo bylo novým krajským zřízením převedeno.

V roce 1950 došlo k reorganizaci hasičstva a zákonem č. 62/1950 byly vytvořeny požární sbory, výkonné to orgány národních výborů. Tím také převzal starost o materiální vybavení stát, takže místní jednoty byly zbaveny tíživých starostí s opatrováním finančních prostředků na protipožární zařízení.

Dochází tím konečně k plnému ocenění organizace na nejvyšších místech. Je postupně odstraňováno podceňování a často i úsměšky a je oprávněně uznávána záslužná činnost příslušníků hasičstva.

*J. Šiňor, ***, B. Zeman, F. Šiňor, ***, S. Vnouček, Kautský, J. Krátký, H. Povolný*

Rok 1958 je rokem 80. výročí založení hasičského sboru v Pyšelicích. Aktivní činnost jeho členů pod vedením nové předsedkyně sboru sestry Růženy Hurtíkové neustále vzrůstá, ať už se jedná o oblast preventivní práce, získávání nových odborných znalostí, či v soutěžích. V dubnu dostala místní jednotka Tatra 805 hasičský speciál výměnnou za stávající vozidlo Unra a v červnu pozemek za zbrojnicí k výcvikovým účelům. V této

pokračování na straně 5

Podhajská, Horáková, Čechová, ***, Cílová, Jenšovská, Ziková
Horáková, sestry Chalupecké

pokračování ze strany 4

době také naplno pracují divadelní ochotníci z řad hasičů. Členové sboru se brigádnicky podílejí se na různých stavebních akcích a vypomáhají zemědělcům. S úplnou samozřejmostí věnují také desítky hodin údržbě techniky a výstroje.

Roku 1966 byla zahájena výstavba nové části budovy hasičské zbrojnice a dokončena v říjnu 1970. O čtyři roky později přidělila Okresní inspekce požární ochrany místní jednotce cisternový vůz Tatra 111. To rozhodlo o další stavební úpravě v podobě přístavby garáže, která byla ukončena v průběhu roku 1977.

V roce 1982 byla T 111 vyměněna za T 138, kterou nahradil současný hasičský speciál T 148. Také T 805 pro dopravu osob a materiálu byla nahrazena vozidlem IFA. Každá výměna této techniky stála naše členy mnoho úsilí při jejím uvedení do spolehlivého provozního stavu. V loňském roce 1997 Obecní úřad za pomoci našich členů nechal vybudovat ústřední topení pro požární zbrojnici.

Činnost hasičů se však nesoustřeďuje jen na provoz a údržbu svěřeného majetku, ale velmi důležitou část také tvoří výcvik a to jak praktický, tak i teoretický. Nesmíme zapomínat na oblast prevence, soutěží a kultury. Z tohoto výčtu je patrné, že práce v hasičském sboru si klade velké nároky na svědomitost, úsilí a obětavost každého z jejich členů.

Anna Cílová

(v článku jsou použity záznamy projevu sestry Růženy Hurtíkové k 80. výročí založení hasičů v Pyšelicích)

Výstavba nové části budovy
požární zbrojnice

Noční soutěž

Dne 1997 jsme byli přizváni k 2. ročníku noční soutěže pořádané v AREO Odolná Voda. Naše jednotka se zúčastnila poprvé. Nikdo z našich členů nevěděl co nás může na soutěži tohoto typu potkat, a tak jsme v očekávání dorazili na hřiště v Dolínku, kde byl plánován sraz na 16,00 hod. První disciplinou byl požární útok prováděný na speciálně upravené závodní dráze. V druhém kole jsme se podrobili znalostnímu testu, kde každý z nás individuálně

prověřil své znalosti. Další disciplíny následovaly po setmění. Při zrychleném přesunu přes vodu posádka prokázala zručnost v ovládání člunu. V jízdě zručnosti získali naši řidiči pochvalu. V dalších disciplínách jsme si osvojili nácvik hašení z vodovodního hydrantu pomocí čerpadla nebo jen samostatných hadic. V dalším úkolu nás čekal slaňovací test na silážních žlabech. Zručnost i ohebnost našich soutěžících prověřil úkol průchodu domu, kde si i velitel uvědomil, jak důležitá je souhra celého družstva a jak je dobré,

pokračování na straně 7

Zpráva velitele

V zásahové jednotce SDHO Pyšely je zařazeno 16 členů, všichni jsou též členy Sboru dobrovolných hasičů Pyšely. Většina z nich se pravidelně zúčastňuje výcvikového roku a přípravy na soutěže v požárním sportu. V loňském roce se podařilo uvést do provozu TATRU 148 CAS 32 (hasičský speciál) a z provozu byla vyřazena T 138. Místo ní nám obecní úřad pořídil Š 120, která bude sloužit jako technický vůz. Dále byla jednotka vybavena novými předpisovými pracovními stejnokroji a obuví. V současné době, díky tomu, že někteří členové jednotky pracují v místě bydliště, je jednotka schopna výjezdu po celých 24 hodin. V posledních třech letech jsme vyjžděli vždy nejdéle do 10 minut po ohlášení zásahu a to v denní i noční době. Jeden z nejrychlejších výjezdů byl zřejmě letos 16. srpna na požár seníku v Zaječicích, kdy první vůz T 138 vyjžděl již za 3,5 minuty a druhý IFA W 50 o necelé 4 minuty později. V létě se jednotka zúčastnila výcviku na vodě pro případ zásahu v období povodní nebo na likvidaci ropných havárií.

Zásahy SDHO Pyšely v letech 1996-1998

rok	požáry z toho v obci	požáry celkem	technické výjezdy	čerpání vody	asistence	námětové cvičení	celkem výjezdů
1996	2	6	-	2	-	-	8
1997	1	4	4	1	-	1	10
1998 do 31.8.	2	5	2	1	2	-	10

V poslední době jsme bohužel zjistili, že mnoho našich spoluobčanů neví, jak nejrychleji zavolat pomoc hasičů a proto zde uvádíme nejdůležitější telefonní čísla.

Pavel Smutný

zde odstříhnete a uschováte

HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR

BENEŠOV

150

HASIČI PYŠELY OHLAŠOVNY POŽÁRŮ:

hasičská zbrojnice 647 315

velitel Smutný Pavel 647 408

starosta SDH Pyšely Slavík Antonín 647 231

Co je potřeba nahlásit :

Kdo volá, číslo telefonu, jaká se stala událost, přesná adresa nebo popis místa, ohrožené osoby nebo zvířata, popřípadě počkat u telefonu na zpětné ověření

pokračování ze strany 6

když se může na svou jednotku spolehnout. V tajném úkolu jsme při záchraně lidského života prověřili nejen schopnost vyproštění člověka z havarovaného vozidla, ale i psychické schopnosti jednotlivých členů v stresovém prostředí. Je s podivem, že naši závodníci, ač dobrovolní hasiči, si počínali velmi profesionálně na rozdíl od některých profesionálů, kteří byli z této situace zjevně nesví.

Myslím, že tato soutěž prověřila celkovou připravenost naší jednotky a ukázala i naše slabiny napověděla nám, jak se v takových případech chovat.

Tato soutěž, která byla ještě náročnější o ztíženou viditelnost, neboť probíhala v naprosté tmě, pouze za osvětlení příručními svítilnami zasahující

jednotky a za deště, který někdy velmi ztěžoval provádění úkolů si myslím, že naše jednotka SDH Pyšely obstála velmi dobře i v konkurenci profesionálních hasičů, kteří by se měli v takových situacích chovat podstatně trénovaněji než naši členové. V letošním roce jsme se přihlásili na třetí ročník této soutěže, která proběhne v noci ze 3. na 4. října v okolí AREO Vodochody.

Doufám, že se ukáže ještě lepší připravenost naší zásahové jednotky, i když se budeme snažit zařadit do ní nové a mladší členy, kteří ještě nemají takovou zkušenost.

Připravenost prokáže až sama soutěž, na kterou se všichni velmi těšíme.

S výsledky Vás samozřejmě seznámíme po soutěži.

Aleš Hruška

HASIČSKÉ ČERPADLO WALTER

Jako vzpomínku na minulé generace hasičů Pyšel, jsme se rozhodli zrenovovat nejstarší dochované hasičské čerpadlo Walter, které náš spolek vlastní. Toto čerpadlo zakoupil v r. 1934. Po 60. letech od této události bychom chtěli ukázat všem, jak čerpadlo vypadalo v celé své kráse. Asi před rokem jsme při úklidu garáže zkontrolovali jeho stav a začali pomalu připravovat jednotlivé díly k opravě. První dojem nebyl tak strašný. Postupně jsme však odhalovali další závady a tak se oprava stále prodlužovala. Nejdříve jsme nechali vyrobít chybějící kryty na vakuometr a manometr od kovotlačiště pana Jaroslava Pavka z Výtvarných řemesel Praha. Mnoho času jsme strávili sháněním pláště na kolo (matador 6, 00-20), tento typ je zastaralý a už se

*Naše první motorová stříkačka Walter-Ebert
před renovací*

nepoužívá. Téměř po půl roce nám poškozený plášť opravila firma Pneu - servis Valentin Boháč až v Berouně. Seřízení vakuometru a manometru po neúspěšném shánění přes pražské podniky provedl během jednoho dne pan František Bareš. Motor čerpadla je chlazen vodou v hliníkovém potrubí, to bylo potrháno mrazem a zeslabeno oxidací v místě závitů. Nakonec se podařilo svařit poškozená místa až ve Svářečské škole v Libni panu Lencovi. Nejhorší práce nás čekala při čištění čerpadla od starých nátěrů. Pět vrstev barvy v některých místech vypálené od motoru, nebylo jednoduché odstranit. Všechny lakýrnické práce na čerpadle

prováděl pan Jaroslav Bártík. Mnoho dílů na těle čerpadla je z bronzu. Ten byl v minulosti také natřen. Rozhodli jsme se zachovat tyto části bez nátěrů, a tak bylo nutné očistit jednotlivé těžko přístupné části ručně. Tuto práci nám provedl pan Ladislav Kostrhoun. Savice jsou zavěšeny do háků na bocích čerpadla. Upevněny jsou koženými řemeny, které nám zhotovil pan Zdeněk Podroužek. Opravu výfuku a palivového potrubí jsme prováděli vlastními silami.

Doufám, že zrenovované hasičské čerpadlo Walter se Vám bude líbit a stane se chloubou našeho spolku i v budoucích letech. Děkujeme Vám všem za pomoc a spolupráci při jeho opravě.

Jan Kostrhoun

Dobrý sluha, ale zlý pán

Kdo jiný, než žena může dosvědčit pravdivost tohoto přísloví. Vždyť od věků je žena strážkyní tohoto živlu, na kterém často závisel život. Ženy velmi dobře vnímaly nutnost ohně, ale stejně dobře si byly vědomy

veškerých nebezpečí a snad i proto vznikla v ženách touha ochraňovat před ním životy a majetek. Velkou příležitostí k uskutečnění této touhy bylo založení hasičských dobrovolných sborů, které uvítaly ve svých řadách ženský prvek jako zdroj obětavé pomoci bližním, něhy a lásky. Po vzoru mužů se zařadily do práce nejprve samaritánky a potom i do ostatních profesí. V našem sboru dobrovolných hasičů již od jeho vzniku byly ženy nedílnou složkou. Hasiččina se dědila z mámy na dceru a i dnes je snad v každé rodině v Pyšelicích alespoň jedna členka sboru. Historie práce žen je bohatá, ženy se podílejí na prevenci v boji proti požárům i v práci s dětmi. Všichni však dobře víme, že by nebyla tak pestrá, kdyby nebylo vzoru dvou žen. Jednou z nich byla sestra Růžena Hurtíková, která dokázala svým životem, úžasnou pracovitostí a láskou k vlasti zažehnout v nás ostatních plamen soudržnosti a touhu ukázat světu co umíme. Za svou práci byla tato členka okresního, krajského a ústředního výboru požární ochrany odměněna řadou našich i mezinárodních vyznamenání. Děkujeme a s úctou vzpomínáme. Druhou z nich je sestra Anna

sestra Růžena Hurtíková

Cílová, žena, která rozdělna svoje velké milující srdce na dvě poloviny, jedna patřila kantořině, a druhá hasičině. Pod jejím laskavým vedením vyrostly v Pyšelicích generace hasičů. Paní učitelka dokázala i v nelehkých dobách udržet lidi se společným zájmem pohromadě a dát jejich životu smysl a směr. Byla členkou okresního a krajského výboru svazu požární ochrany a za svou práci odměněna několika odznaky a medailemi. Paní učitelko děkujeme.

Na závěr mi dovolu skromné přání. Dovolují si v roce tak významném pro náš sbor zadoufat, že práce žen nebude jen historií, ale že do našich řad přijdou nové, mladé členky, které ponosou štafetu dál.

Ivana Marková

sestra Anna Cílová při předávání medaile

Poděkování

Vážení členové hasičského sboru, dovolu, abych jménem svým i jménem celé obce Vám poděkoval za vzornou práci a vyslovil uznání za obětavou činnost ve sboru. Velmi si vážíme toho, že ve svém volném čase se věnujete činnosti prospěšné všem. Často si neuvědomujeme, jak je Vaše práce důležitá a potřebná, to oceníme teprve v tom případě, když Váš rychlý zásah potřebujeme pro záchranu životů či majetků. Díky Vaší včasné a profesionální pomoci můžeme v klidu pracovat i odpočívat.

Zvláště bych chtěl poděkovat těm, kteří pracují s mládeží a připravují ji k vykonávání náročných úkolů. Též si velmi vážíme dobré spolupráce sboru s obecním úřadem. Vaši členové

pokračování na straně 7

pokračování ze strany 8

pomáhají při údržbě veřejné zeleně, při zachování čistoty a pořádku v obci. Velmi důležitá je též Vaše práce na úseku prevence, již se předchází případným požárům.

Ještě jednou Vám děkuji a přeji mnoho úspěchů ve vaší činnosti, při soutěžích v požárním sportu a věřím, že naše vzájemná spolupráce bude i nadále dobrá.

Stanislav Vosický
starosta obce

Současnost hasičského sboru

Hasičský sport

Život hasičů není pouze zasahovat u požárů a nehod, ale také požární sport a zábava. V minulosti byl sport vlastně přípravou a nácvikem k práci při likvidaci ohně. Dnešní hasičský sport je už profesionální závodění. Sportovní vybavení, speciálně upravená čerpadla a hadice, družstva která se věnují pouze závodění.

V naší obci má hasičský sport dlouholetou tradici. V minulosti naše družstva získávala poháry a diplomy ve většině soutěží v dalekém okolí. Na soutěže se vychovávala jednotlivá družstva, už od žáků, a tak načerpávali zkušenosti od mládeže. Stavělo se až šest družstev na závody.

Dnes na soutěže dokážeme připravit jedno, až dvě družstva. Bohužel už nemáme družstvo žen ani dětí. Přesto se snažíme pokračovat v tradici úspěšného reprezentování našeho spolku. Během posledních tří let jsme se zúčastnili jedenácti hasičských závodů. Nejdříve jsme jezdili na soutěže okresu Praha-východ a po připojení naší obce k okresu Benešov se zúčastňujeme závodů v okrsku Čerčany. Stále se však snažíme jezdit i na soutěže v okrese Praha-východ.

ukázka zásahu
na hořící vozidlo

S O U T Ě Ž E

20. 5. 1995	Pětihosty		
25. 5. 1995	Okrsková soutěž v Čerčanech	Pyšely A	2. místo
		Pyšely B	3. místo
27. 5. 1995	Okrsková soutěž na Barochově		3. místo
1996	Soutěž o putovní pohár Aero Vodochody		
5. 7. 1996	Pětihosty	Pyšely A	3. místo
		Pyšely B	5. místo
31. 5. 1997	Okrsková soutěž Soběhrdy	Pyšely A	1. místo
	Jednotlivci na 100m	Míla Zoubek	1. místo
		Josef Smrčka	3. místo
14. 6. 1997	Soutěž v Odolené Vodě	Pyšely B	8. místo
		Pyšely A	9. místo
28. 6. 1997	Okresní soutěž ve Vlašimi	Pyšely A	11. místo
25.10.1997	Memoriál Bedřicha Černého	Pyšely	9. místo
	Noční soutěž Aero Vodochody		
6. 6. 1998	Okrsková soutěž Pyšely	Pyšely	2. místo
	Jednotlivci na 100m	Ladislav Hruška	2. místo

1995
-
1998

Jan Kostrhoun

Vážení občané

při přípravě výstavy k 120. výročí
založení hasičů jsme si uvědomili,
že by bylo správné zachovat
pro příští generace vše,
co se váže k činnosti hasičů.

Obracíme se proto na Vás s prosbou.

S radostí přijmeme všechny věci
(související s historií hasičů) které nám
budete ochotni věnovat.

